தீயிலும் எரியாத தீபம்

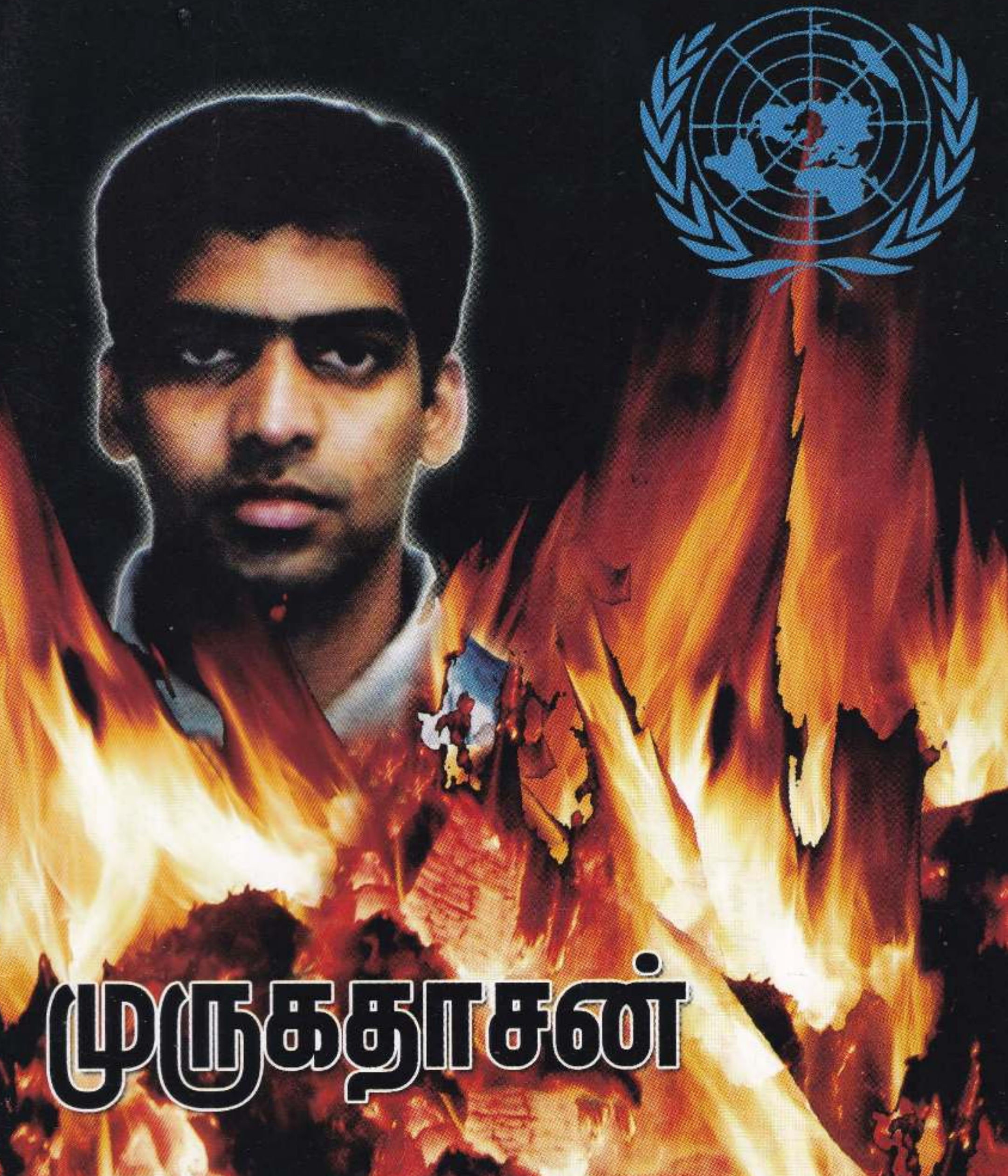

முருகதாசன்

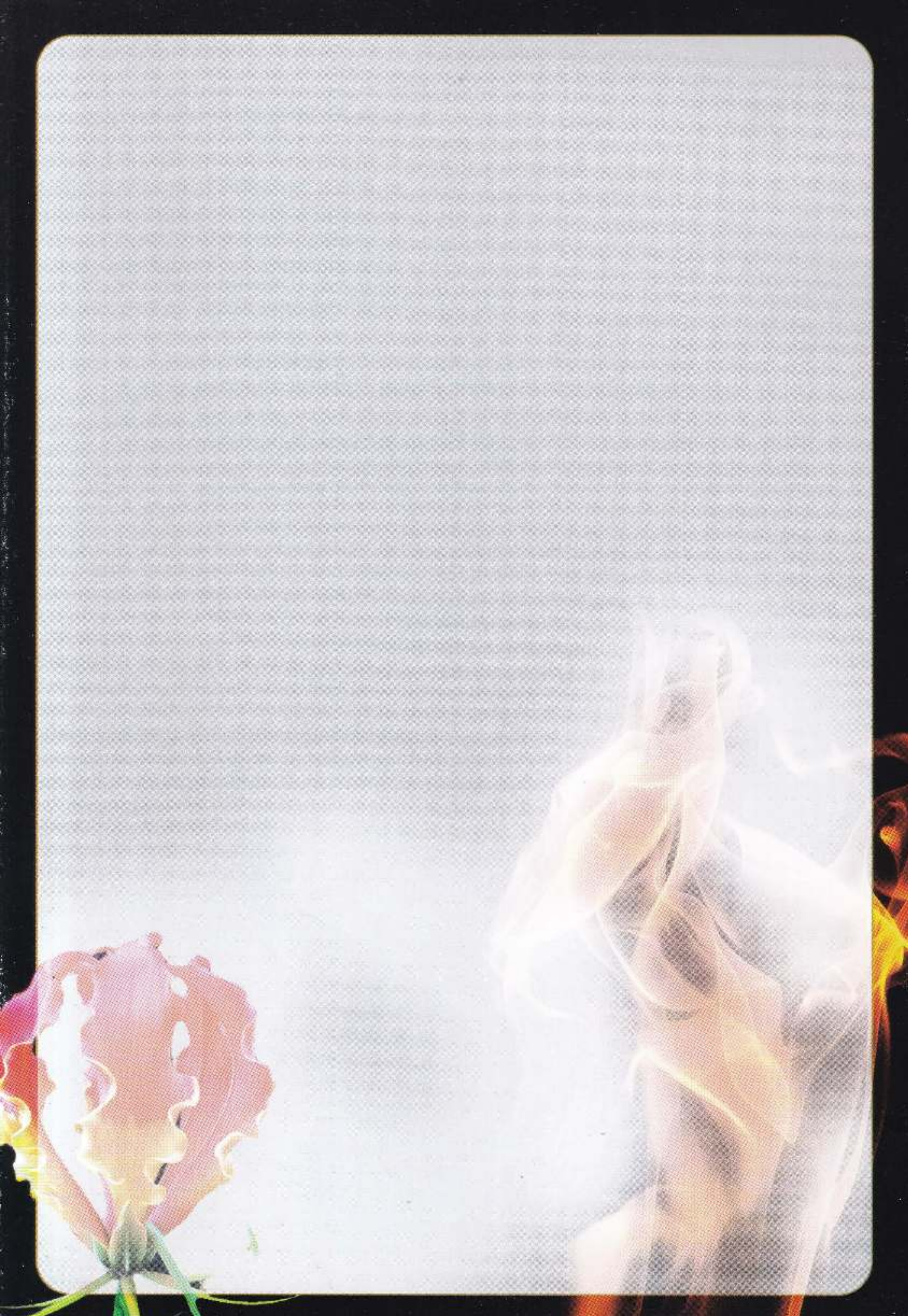

சமர்ப்பணம்

அன்னைத்தமிழுக்காய்
தமிழ் மண்ணுக்காய்
மண்ணின் விடுதலைக்காய்
தமது இன்னுயிரை ஆகுதியாக்கிய
ஐரோப்பாவின் முதல் வித்து முருகதாசன்,
மற்றும் அவர் கொள்கையுடன் ஆகுதியான
அனைத்து தளபதிகள், போராளிகள்,
நாட்டுப்பற்றாளர்கள், மக்கள் அனைவருக்கும்
இம் மலர் சமர்ப்பணம்.

WE DEDICATE THIS BOOK TO MURUGATHASAN AND ALL WHO GAVEUP THIER PRECIOUS LIFE IN THE FAR CRY FOR THE FREEDOM FOR TAMILS

முருகதாசன் குடும்பம்
பிரித்தானிய தமிழ் மக்கள்

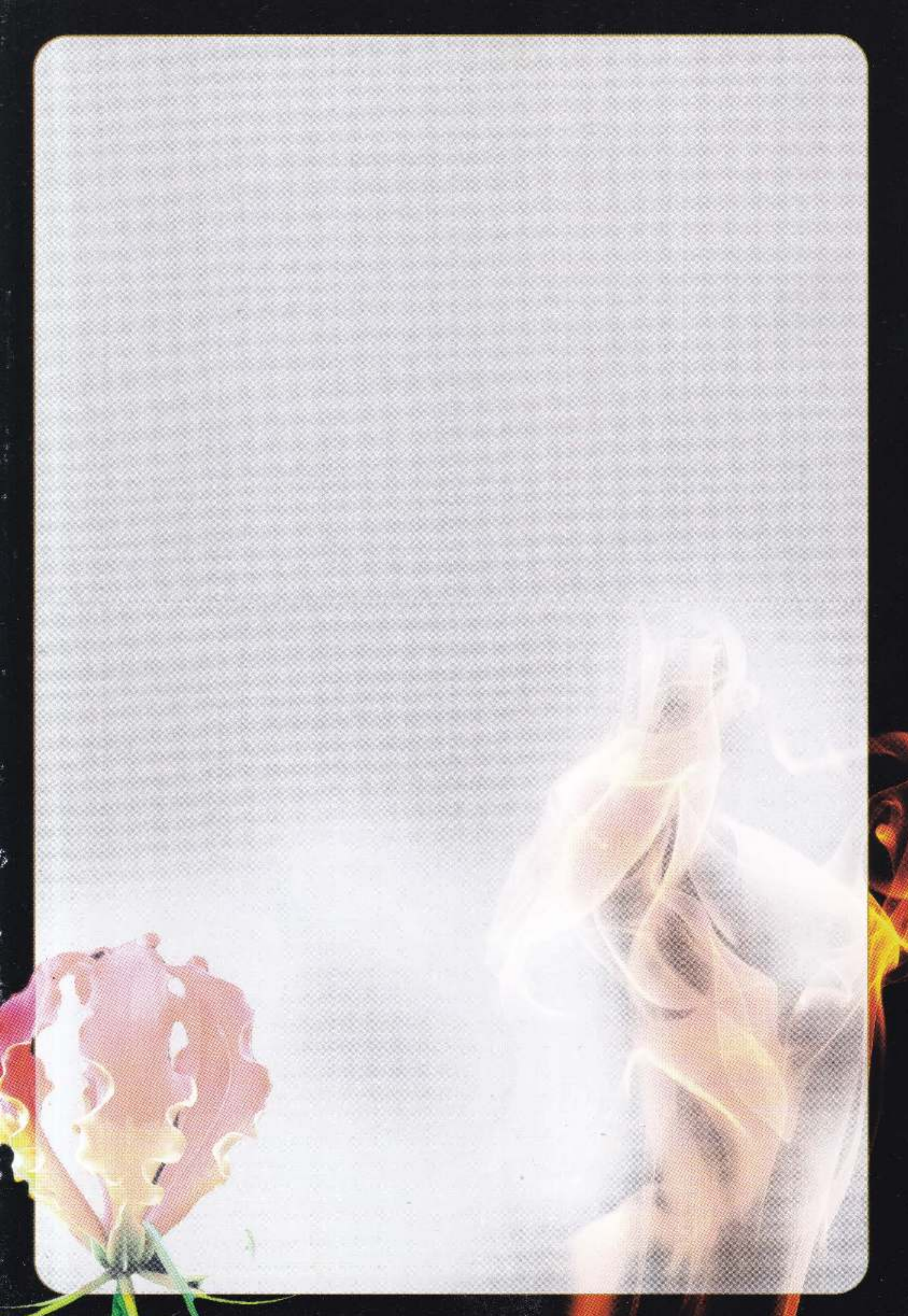

Murugathasan Varnakulasingham

மண்ணின் மைந்தனாய்
02.12.1982

தேசத்தின் விடிவெள்ளியாய்
12.02.2009

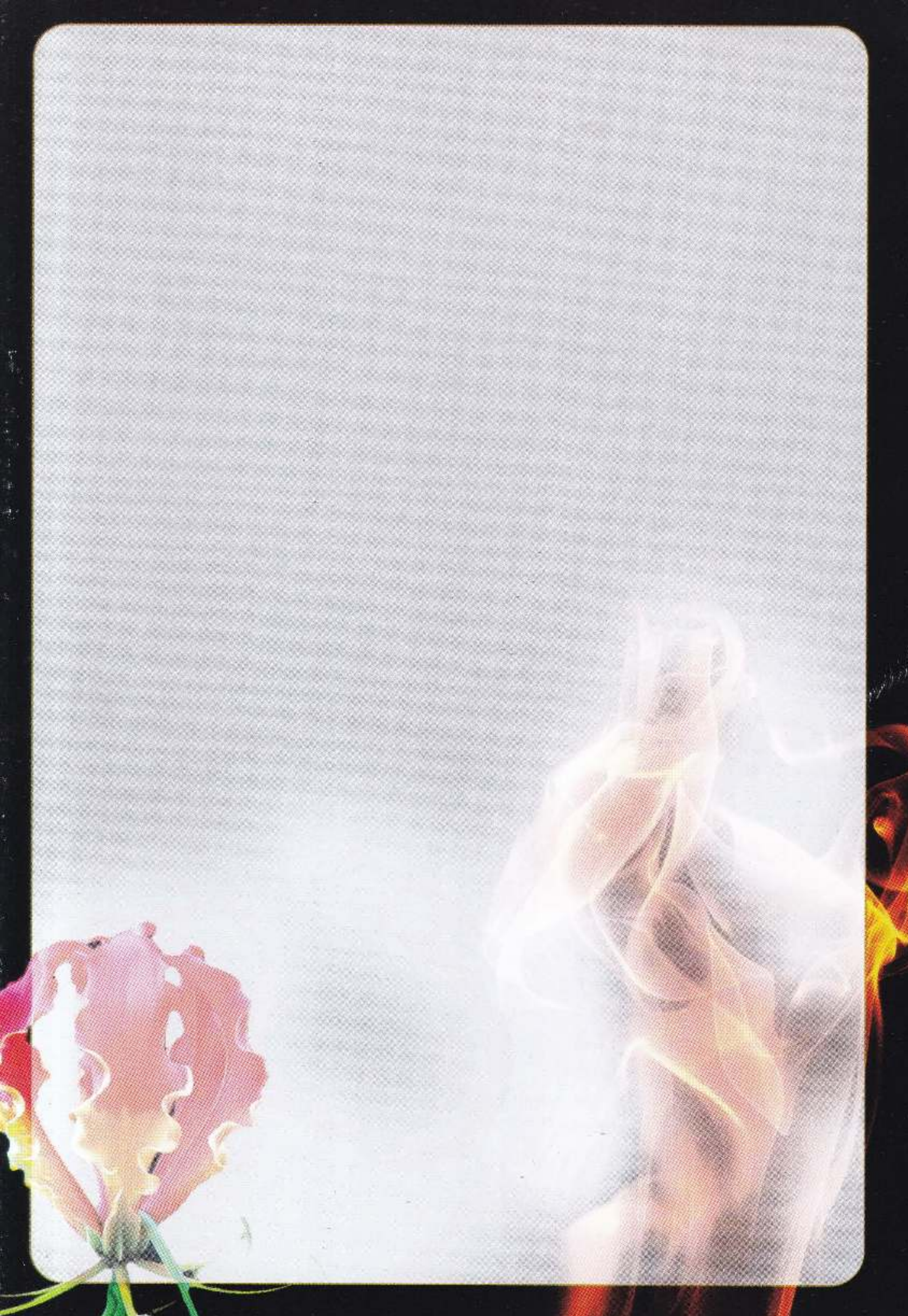

நான் முருகன் பேசுகிறேன் கேட்கலயோ உங்களுக்கு?! முன்னால் தான் நிற்கிறேன் தெரியலயோ உம் கண்களுக்கு?!

பத்து மாதம் எனைச் சுமந்து இரவு பகல் கண் விழித்து சீராட்டி பாராட்டி நீராட்டி எனைப் பாலூட்டி வளர்த்ததை அன்று நான் அறியேன் அம்மா!பின்னாடி நான் வளர்ந்து உன் அன்புதனைக் கண்டு அத்தனையும் உடன் உணர்ந்து நித்தம் வியந்து நின்றேன் அம்மா!கோயில் குளம் நான் சென்று தெய்வம் தாள் தொழுது வரம் வேண்டி ஒருபோதும் நின்றேன் இல்லை அம்மா!வரம் வேண்டும் வகை குறை ஒன்றும் எனக்கு நீ வைத்தாய் இல்லையே அம்மா!

அப்பப்போ வறுமை எமைத் தொட்ட போது உள்ளதை எமக்களித்து வெற்று வயிற்றுடன் நீ படுக்கை போன போது ஒன்றும் புரியாத வயது பேசாமல் இருந்து விட்டேன்! முற்றத்து வேப்ப மரத்து மண்ணில் நானிறங்கி விளையாடயிலே மண்ணில் உனை விடுவேனா என்று ஓடிவந்து எனைத்தடுத்ததை எப்படி நான் மறப்பேன்?!

இப்படியோர் தாய் கிடைத்தால் இம்மண்ணில் எத்தனை பிறப்பும் நான் பிறப்பேன்! அடுத்த பிறப்பெமக்கிருந்தால் அதிலும் உன் மகனாய் நான் பிறக்க வேண்டும்! ஆனாலும் ஒன்று! அப்பிறப்பின் போதும் எம்மக்கள் துன்பம் துயர் தீரவில்லையேல் அப்பொழுதும் நான் நாட்டுக்காய்த்தான் உயிர் துறப்பேன்! அதிலேதும் தவறென்றால் உன்மகனை இப்பொழுதே அதற்காக மன்னித்து விடுங்கள் அம்மா!!

இருபத்தைந்து வயது சென்று இருபத்தாறுதனைக் கடந்து இருபத்தேழு ஆனபோதும் அப்பா ஏன் எனக்குக் கேட்காமலே காசு கொடுக்கிறார் என்று எனக்குள்ளே நான் எண்ணி சிலவேளை நானே சிரித்தும் இருக்கிறேன்! குறை ஒன்றும் எனக்கில்லை என வளர்த்து விட வேண்டும் என்று எண்ணிய உமக்கு நள்ளிரவு வேளையிலே யாருமில்லாக் காட்டினிலே சுடுகாட்டு மூலையிலே ஒற்றைக் கொள்ளி தனை வைத்திருந்தால் மட்டும் என் கடன் முடிந்திருக்குமோ?! மீண்டும் ஓர் பிறப்பெடுத்து என் மகனாய் உமைப் பெற்று உம் தேவையெல்லாம் தீர்த்து வைத்தாலன்றோ என் கடன் தீர்ந்து விடும்?!

சித்தி வீட்டுப் புளுதியிலே படலைக்கு மிக அருகினிலே

பொய்யாகப் பந்தலிட்டு குழி தோண்டி அடுப்பு வைத்து
சிரட்டையிலே கறி காச்சி சோற்றையும் உடன் ஆக்கி
விளையாட்டாய்ப் பரிமாறி நாலுபேரும் மகிழ்ந்திருந்தோமே
இப்போது அது நினைவிருக்கா?! பட்டம் ஒன்று கட்டி
வயல்வெளி நாம் சென்று ஏற்றி அன்று நிற்கையிலே
தானாக அது அறுத்து வெகுதூரம் தான் சென்று குளம்
ஒன்றில் வீழ்ந்து விட ஓடி அதை எடுக்கையிலே
அத்தனையும் கிழிந்து விட நாள் முழுதும் உண்ணாது
துக்கம் அனுஸ்ட்டித்தோமே நினைவிருக்கா?!

போளை சில நாம் வாங்கி வீட்டருகு ஒழுங்கை சென்று
அடித்து அன்று நிற்கையிலே ஒன்று அதில் வீணாக
உடைந்ததென்று அழுதிருந்தோம் நினைவிருக்கா?!
ஈச்சங்குலை பறித்து உப்பு நீர் கொஞ்சம் தெளித்து
வைக்கோரில் மறைத்து வைத்து விடியுமுன்னே
ஓடியதை எடுத்து உண்டிருந்தோமே நினைவிருக்கா?!
ஒரு கண் அணில் அரித்து விட இரண்டு எமக்கென்று
நொங்கு பொறிக்கிக் குடிப்போமே நினைவிருக்கா?!

பள்ளி செல்லும் வழி எங்கும் எம்பாட்டில் பாட்டுப்
படித்துச் செல்வோமே அதுவேனும் நினைவிருக்கா?!
இடையிடையே கொவ்வைப்பழம் கோவைப்பழம்
இலந்தப்பழம் அண்ணாஉணா பழம் பறித்து செல்கையிலே
காஞ்சுறோண்டி பட்டதென்று ஒருநாள் கலங்கி நின்றோமே
அதுவேனும் நினைவிருக்கா?! இத்தனையுடன் உங்களையும்
நான் இன்னும் மறக்கவில்லை! என் நினைவு தன்னைக்
கொஞ்சமும் இழக்கவில்லை!!

என்வயதில் என்னைப் போலவே உனக்கொரு மகனிருந்தால்
என் மீதான பாசம் போல் அவன் மீதும் வைத்திருப்பாய்
என்று நான் நினைக்கவில்லை சித்தி! உன் வீட்டில் நானிருந்த
நாட்களுக்கும் எனைப் பெற்ற தாயுடன் இருந்த நாட்களுக்கும்
ஒரு வேறுபாடு நானறியேன்! உன் மகன் போல் எனை
எண்ணி வளர்த்த உன் அன்பிற்கும் உன்னினிய பண்புக்கும்
இனி எப்பிறப்பில் என் கடன் தீர்த்திடுவேன்?!

வேலை வேறு இல்லையோ கோமதிக்கு?! உள்ள கோயிலில்
எல்லாம் என் பெயரில் இத்தனை அர்ச்சனை எதற்கு?!
ஊரிலுள்ள சாத்திரியிடமெல்லாம் இத்தனை சாத்திரம் தான்
எதற்கு?! என்று என்னுள் நான் நினைத்திருந்தேன்! ஆனாலும்
ஒருமுறை உனை வந்து பார்க்க வேண்டுமென்றே
எண்ணியிருந்தேன்! சந்தர்ப்பம் அதற்கெனக்குச் சரியாக

வரவில்லை! அதுதான் உன்னிடம் நான் அன்று வரவில்லை!!

ஏனோ நானறியேன் பெரிதாய் ஒன்றும் பேச நான் விரும்புவதில்லை! ஆனாலும் நான் உணர்வேன் உறவுகள் நட்புக்களுக்கு என்மீது ஒரு அன்பு இருந்ததென்று! அத்தனைக்கும் 'நன்றி' எனும் மூன்றெழுத்தில் ஓர் வார்த்தை சொன்னால் போதாதென்று நான் அறிவேன்! ஆனாலும் அதை விட வேறோர் வார்த்தை எனக்குத் தெரியவில்லை! அதனால் தான் சொல்கிறேன் அத்தனைக்கும் நன்றி என்று!!

உமையெல்லாம் தவிக்க விட்டு நான் சென்றது என்னமோ உண்மைதான்! செய்தி கேட்டு துடித்தழுது நீர் நின்றதும் உண்மைதான்! தாயகத்து கதறல் ஒலிகள் தினமும் என் காதில் வீழ்ந்தது! அழிக்கப்படும் எம் தேசம் கண் முன்னே தெரிந்தது! மெல்லவே எம்மினத்தின் பிணவாடை அடித்தது!

இவைகளே கனவிலும் காட்சிகளாய் வந்து நின்றது! இவை எண்ணியே என் மனது கொதித்தழுது நின்றது! அத்தனையும் என்னுள்ளே என்றோ தீ மூட்டிவிட்டது! என்னுயிரை என்றும் நான் பெரிதாய் எண்ணியதில்லை! அது உமக்குத் தெரியாததும் இல்லை! என் அற்ப உயிர் விட்டால் ஆங்கே ஆயிரம் குழந்தைகள் காக்கப்படுவார்கள் என்று எண்ணினேன்! வழிந்தோடும் செங்குருதி ஆறு தடுக்கப்படும் என்று எண்ணினேன்! வண்ண வண்ணப் புறாக்கள் அங்கு துள்ளி விளையாடும் என்று எண்ணினேன்!

உயிர்கொடுத்த என் தமிழ்த்தாய் அவள் தலைவாரி முகம் கழுவி பூச்சூடவெனப் பூர்த்திருக்கும் வண்ண மலர்ச் சோலைக்கு வானிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் மழை சொரிந்து நிற்பேன் என எண்ணினேன்! என்ன செய்ய?! வெள்ளையனும் கல்நெஞ்சன் போலும்! கொஞ்சமும் மனம் உருகவில்லை! எம்மினத்தை மனிதம் என எண்ணிப் பார்க்கவுமில்லை! ஆனாலும் என்ன?! என்னுடலில் நானிட்ட தீயைக் காட்டிலும் உணர்வுள்ள நெஞ்சங்கள் அனைத்திலும் ஆறாது ஒரு தீப்பொறி தொற்றி இருப்பதை உணர்கிறேன்!

அதனால் தான் சொல்கிறேன் அத்தனையும் ஒருநாள் ஒன்று சேரும் போது சூழ்ந்திருக்கும் இவ் இருள் மெல்லனவே விலகிவிடும்! கொட்டமடிக்கும் கள்ளப் பகை உள்ள இடம் விட்டுத் தானே ஓடிவிடும்! தேடிவந்து மயில் இனம் தோகை விரித்தாடும் அங்கே! சுற்றி வந்து மீனினம் தமிழ்த் தேசிய கீதம் இசைக்கும் அங்கே! இந்தக் கண்ணீரும் செந்நீரும்

அக்கணம் வரும் வரைக்கும் மட்டுமே!!

முப்பது கடல் தாண்டி முன்னூறு மலை தாண்டி காட்டுவழி சில தாண்டி வெட்டைவெளி பல தாண்டி முள்ளிக் காடும் தாண்டி வானவெளிதனைத் தாண்டி நான் போன இடம் வெகுதூரம்! உற்றார் பலர் கண்டேன்! நண்பர் சிலர் கண்டேன்! கனகாலம் பார்க்கவில்லை! ஆதலால் அடையாளம் சரியாத் தெரியவில்லை! ஆவலுடன் எனைத் தேடி ஓடி வந்தார்!

வந்தெனைக் கட்டித் தழுவி எல்லோர் சுகமும் கேட்டு நின்றார்! விடுமுறைகள் ஆங்கே பெரிதாய்க் கிடைப்பதில்லை! கிடைத்தாலும் வந்து செல்லும் வலு உடலில் ஏனோ இருப்பதில்லை! வீட்டுச் சாப்பாடு பலநாள் இல்லையே காரணம் அதுதானோ எனக்குச் சரியாத் தெரியாது! ஆனாலும் முடிந்த போதெல்லாம் உமைத்தேடி நான் வருவேன்! அனைவருடனும் கதைத்துவிட்டுத் தான் நான் போவேன்!

போனமாதம் மதியமே நான் வந்துட்டன்! சரியான வெய்யில்! தாகம் அதிகமாயிற்று! கூடவே கொஞ்சம் பசியும் தான்! அடுப்படிக்குள் சென்று பார்த்தேன்! பாத்திரங்கள் கழுவப்பட்டு அழகாகவே அடுக்கப்பட்டும் இருந்தன! அங்கும் இங்கும் தேடிப்பார்த்தேன்! சாப்பாடு ஒன்றும் இருக்கவில்லை!

சமையல் அன்று தாமதம் போலும்! அல்லது நீங்கள் இப்போதெல்லாம் சமைப்பதில்லைப் போலும்! கையில் ஏந்திக் கொஞ்சம் நீர் குடித்துவிட்டு உம்மோடு பேச முன்னாடி வந்தேன்! எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து என்னோட நிழற்படம் பார்த்து ஏதோ சொல்லி அழுத வண்ணம் தான் இருந்தீர்! எனை யாரும் பார்க்கவில்லை! அழாதீர்கள் என்று நான் சொன்னதைக் கேட்கவும் இல்லை! ஏன் நான் உங்கள் கண்ணில் படவில்லையா?! சொல்வது உண்மையில் கேட்கவுமில்லையா?!

உம் தோழில் தொட்டு ஆறுதல் கூற நினைத்தேன்! கையிலே தீக்காயம் நன்றாய்ப் பட்டுவிட்டது! கொஞ்சமும் இயங்க மறுத்தது! என் செய்வேன் நான் அதற்கு?! மாலையானதும் விட்டுப் போய்விட்டேன்! இன்று வர கொஞ்சம் தாமதம் ஆகிவிட்டது! வேளைக்கே இருட்டி விட்டது! கதவு பூட்டப்பட்டுக் கிடக்கிறது! ஜன்னல் எல்லாம் சாத்தப்பட்டுக் கிடக்கிறது! வெளிச்சம் ஒன்றும் தெரியவில்லை! சத்தம் ஒன்றும் கேட்கவுமில்லை! நித்திரையில் நீர் போலும்! விடியும் வரை காத்திருக்க எண்ணினேன்! என்ன குளிர் இது?! தோலறுத்து என்பூடு புகுந்து மச்சை வரை தொட்டு என்னுடலை கொஞ்சம்

விறைக்க வைக்கிறது! கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது போலும்! எனை யாரோ பின்னின்று இழுப்பது போல் உணர்கிறேன்! என்னுடல் தானே மேலே பறக்க விளைவதை உணர்கிறேன்! பின் கதவைப் பற்றிப் பிடிக்கிறேன்! என்னால் முடியவில்லை!

இதற்கு மேல் இங்கிருக்க எனக்கு அனுமதியில்லை! அதுதான் இத்தனையும் எழுதி வைத்து விட்டுப் போகிறேன்! மழை வந்து என் எழுத்தைக் கரைக்காமல் இருக்கட்டும்! காற்றில் கடதாசி பறக்காமல் கிடக்கட்டும்! வாற மாதம் மூன்றாம் கிழமை மீண்டும் வர அனுமதி எனக்குண்டு! முற்பகலே வந்துடுவேன்! மூலையில நின்றிடுவேன்! ஒருமுறை எனைத் திரும்பிப் பார்த்திடுங்கள்!

என் பேச்சைக் காது கொடுத்துக் கேட்டிடுங்கள்! வேறென்ன?! எம்மக்கள் துயர் தீரும் வரை மெல்லெனக் குளிர் காற்று அங்கு வீசும் வரை என் ஆத்மாதான் சாந்தி அடைந்திடுமோ?! என் மனக் கவலைதான் தீர்ந்திடுமோ?! நேரமாகிவிட்டது! இப்போது சென்று மீண்டும் வருகிறேன்!!

இப்படிக்கு,
என்றும் உங்கள் அன்பின்,
பாசமிகு முருகன்.

பிற்குறிப்பு:- மரணத்தின் பின்பு முருகன் என்கனவில்தான் முதன்முதலில் வந்தான்! வார்த்தை சில பேசிவிட்டும் சென்றான்! ஆக நான் நினைக்கிறேன் என்னுடனோ அல்லது என்னூடாகவோ அவன் ஏதோ பேச நினைத்தான் என்று! ஆதலால் இதை அவன் தான் எனை எழுதவைத்தான் என்பதை நான் உணர்கிறேன்!

நன்றியுடன்,
உடன் பிறவா சகோதரன்,
செல்வா மணி.

தங்கை புலம்பல்

வெள்ளீன்னும் பாராம விளக்கொண்ணும் ஏற்றாம
அண்ணன் வருவாண்ணு மீன்குளம்பு காச்சி வைச்சேன்!
இறக்கி வைச்ச மீன் குளம்பு வாசமது போகுமுன்னே-வானகம்
நீ சென்றதாக என் வீட்டுத் தொலைக்காட்சி சொன்னதண்ணா!
'லண்டனிலிருந்து வந்த ஈழத்து இளைஞன் முருகதாசன்
ஜெனிவாவில் ஐநாவின் முன்பு தீக்குளித்து நாட்டுக்காய்த்
தன்னுயிரைத் தியாகம் செய்துவிட்டார்....!' என்று!!
அக்கணம் எப்படி எல்லாம் நாம் துடித்தோம்
உயிர் போகும் வரை எப்படி உம் முகம் நாம் மறப்போம்?!

'மாமா உனக்கு என்ன வேண்டி வர' என்று-என் மகள்
கன்னந் தொட்டுக் கேட்டுவிட்டன்றோ சென்றாய்?!
ஒன்றும் வேண்டாம் விரைவில் நீ வந்துவிட்டால்
போதுமென்று என்மனதில் எண்ணினேனே!
வருவாய் நீயென்று வழிவழியே பார்திருந்தோம்!
செய்தியாய் ஏன் நீ வந்தாய்?!

கையெடுத்த தெய்வத்திடமெல்லாம்
படியேறிய கோயிலிலெல்லாம்
அண்ணன் வாழ்ந்தால் போதுமென்று
உனக்காகவே வரம் வேண்டி நின்றிருந்தேன்!
உன் வாழ்வைக் காட்டிலும்-எம்மக்கள்
வாழ்வே பெரிதென்று உன்னுயிர்
கொடுத்துச் சென்றாயே!
உன் இலட்சியம் நிறைவேற
உன் கனவுகள் நியமாக
உன் ஆத்ம சாந்திக்காய்-இன்று
உன்னையே தொழுது நிற்கிறேன்!

சித்தி குடும்பம் புலம்பல்
(குமாரசாமி கலாவதி கவிதா கஜானி)

இல்லை எமக்கொரு ஆண் பிள்ளை என்றெண்ணி
கலங்கியதில்லை நாம்! எம் முருகன் எமக்கிருக்கான்
வீட்டிலோர் விசேசம் வைக்க வேறென்ன வேண்டும் என்று
அவன் முன்னிற்க நாம் அவன் பின் நிற்க என்று கற்பனையில்
கோட்டை கட்டி மனத்திரையில் பந்தலிட்டுக் காத்திருக்க
தீயில் நீ வெந்து வானகம் சென்ற செய்தி வான் வழி
வந்ததுவே! வந்து அது எம் நெஞ்சைச் சுட்டதுவே!

என் தம்பி போன போது இப்படித்தான் இருந்தான் என்று
எத்தனை முறை உன் தலை கோதியிருப்பேன்?!
போகவிட்டு பின் நின்று உன் அழகைப் பார்த்திருப்பேன்?!
பாவியிவள் கண்தான் பட்டதுவோ?!
தீயாய் அது உன் உடலைச் சுட்டதுவோ?!
உனை எண்ணி நித்தம் நான் வாடி நிற்கிறேன்
கனவில் உனை தேடி நிற்கிறேன்
ஆத்ம சாந்திக்காய் வேண்டி நிற்கிறேன்!

விடுமுறையில் நாம் நின்றால்
நித்தம் எமைத் தேடி வருவீரே
ஏதேதோ வாங்கி வந்து
எம்மோடு பகிர்ந்துண்டிருப்பீரே
அண்ணா என்று இனி யாரை நாம் அழைப்போம்
உமை எண்ணி நித்தம் அழுது நிற்கிறோம்-உம்
ஆத்ம சாந்திக்காய் உம்மையே தொழுது நிற்கிறோம்!

நண்பர்கள் புலம்பல்

அன்பிலோர் அணிகலனாய்
துணிச்சலில் சாகசக்காரனாய்
அதிகம் பேசாத போதும்- எத்துணை
துணை நின்றாய்- அத்தனையும்
எங்கு நாம் இனிக் காண்போம்?!
நாட்டுக்காய் இன்னுயிர் கொடுத்த மாவீரா
உன் நினைவுகளையும்
நீ கண்ட கனவுகளையும் சுமந்துகொண்டு
உன் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திக்கிறோம்!

விடுதலை என்ற இலட்சியத்தைச் சுமந்தவன் முருகதாசன்.

அன்றைய நாளை எவராலும் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது. அதுதான் ஈகப்பேரொளி முருகதாசனின் தியாகம் நிறைந்த நாள்...... நேற்றுப் போல் இருக்கின்றது. மனதில் இன்னும் அந்த ஆத்மாவின் நினைவு நிறைந்து கிடக்கின்றது.

நாட்கள் எவ்வளவு வேகமானது. முருகதாசனின் தியாகம் நேற்று நடந்ததுபோல் இருகின்றது. ஆனால் இன்றுடன் ஆறுமாதங்கள் கடந்தோடி விட்டன. எந்தனை மாதங்கள் என்ன எத்தனை ஆண்டுகள்தான் கரைந்தாலும் அந்த தியாகியின் நினைவும் எண்ணமும் எம் மனதில் இருந்து மறைந்துவிடப்போவதில்லை.

தமிழினத்தின் விடுதலைக்காக தன்னுயிரை துச்சமென நினைத்து உலக நாடுகளின் நாடி நாளங்களை ஆட்டம் காண வைத்து அதன் மூலம் தன்னினத்திற்கு விடிவு கிடைக்கும் என அவன் தன்னை அழித்துக் கொண்டான். அதுவும் உலக நாடுகளின் மைய மன்றமான ஐ.நாவுக்கு முன்னால் ஆனால் அந்த நாடுகள் அவனின் அந்த தியாகத்தை கண்திறந்து கூட பார்க்கவில்லை. இது தமிழ் மக்களுக்கு ஏமாற்றம்தான். இருந்தாலும் மாறாக அவனின் தியாகம் தமிழ் மக்களை ஒரணிப்படுத்தி ஒன்றுசேரவைத்துவிட்டது. அதுமாத்திரமில்லாமல் அவனின் தியாகம் மக்களின் மனங்களில் பெரும் ஆழமாய் பதிந்திற்று.

நாம் எத்தனையோ தியாகிகளை இழந்திருக்கின்றோம். எத்தனையோ விடுதலை வீரர்களை இழந்திருக்கின்றோம் ஆயிரக்கணக்கில் மக்களை இழந்திருக்கின்றோம். எல்லாமே எம்மினத்திற்கான இழப்புகள்தான். எதையுமே குறைத்து மதிப்பிட முடியாத பெறுமதி மிக்க உயிர்கள். ஆனால் ஈகப்பேரொளி முருகதாசனின் இழப்பு என்பது வரலாற்றில் பதியப்பட்டதொன்று. விடுதலை வீரர்களைப்போல.

அவன் புலம் பெயர் நாட்டில் வாழ வந்தவன். தன்பெற்றோர் உடன் பிறப்புகள் உறவினர்கள் என சகல சொந்த பந்தங்களுடனும் வாழ்ந்தவன். அவன் வாழ்ந்தது ஒரு அழகிய வாழ்க்கை. எனினும் அவனின் ஆழ் மனதில் விடுதலை என்ற பெரும் ஊற்று ஆழமாய் பாய்ந்திருந்தது. தமிழ் தேசத்திற்காய் பல கடமைகளைச் செய்தவன். தன் மக்கள் தமது சொந்த மண்ணில் ஈவிரக்கமற்ற முறையில் சிங்களப் படையினால் தொடர்ந்து கொல்லப்படுவதையும் ஊனப்படுத்தப்படுவதையும் கண்டும் அறிந்தும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது தவித்தவன். இறுதியில் தன் மக்களின் நிலையை உலக நாடுகளின் முன் வைத்து அதன் மூலம் நீதி கேட்டு தீக்குளித்தவன்.

அவனின் அன்றைய தீக்குளிப்புச் செய்தி கேட்டு நான் ஆடித்தான்போனேன். நான் மாத்திரமல்ல உலகத்தமிழினமே ஆடித்தான் போனது. பெற்றோர் சொந்த பந்தங்களுக்கு மாத்திரம் அவனின் இழப்பு பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பாதிப்புத்தான். ஆனால் அவன் தன் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்காக தீக்குளிக்கவில்லை. தனது இனத்திற்காக இனத்தின் விடுதலைக்காக தன்னுயிரை தாரைவார்த்தவன். அதுவும் அக்கினி சாட்சியாக. இந்த தியாகங்கள் என்றுமே வீண்போவதில்லை. அவனின் இலட்சியம் நிட்சயம் வெல்லும். அதற்காக நாம் எமது மக்கள் தொடர்ந்து உழைக்க வேண்டும்.

தோல்விகள் நிரந்தரமற்றது. அதற்குப்பின்னால் பலமான வெற்றி தங்கியுள்ளது. அந்த வெற்றிக்காக நாம் உழைப்போம். முருகதாசனின் ஏன் எமது நாட்டுக்காக உயிர் நீத்த அத்தனை ஆத்மாங்களின் விருப்பமும் நோக்கமும் அதுதான். அந்த நோக்கத்திற்காக இலட்சியத்திற்காக நாம் தொடர்ந்து உழைப்பதே அவர்களுக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலியாகும். அப்போதுதான் அந்த ஆத்மாக்களுக்கு நிரந்தர அமைதி ஏற்படும். ஈகப்பேரொளி முருகதாசனின் இந்த ஆறாவது மாத நினைவு நாவில் அவனுக்காக அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன். அவனின் இலட்சியம் வெல்லும் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன். அவனை ஈன்றெடுத்த பெற்றோர் உடன் பிறப்புக்கள் அனைவருக்கும் எனது வணக்கங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எஸ்.ஜெயானந்தமூர்த்தி
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
(தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு)
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

புலம்பெயர் மண்ணின் முதலாம் தற்கொடையே!

புலம்பெயர் மண்ணில்
ஜெனிவாப் பெருநகரில்
ஐ.நா. முன்றலிலே
உண்மைய்க்காய் உயிர் தந்த
முதலாம் தற்கொடையே
முருகதாசே!

உன் முகமறியேன் - ஆனால்
உன் உணர்வைப்
புரிந்து கொண்டேன்....

சாவதென்று முடிவெடுத்த
எத்தனைபேர் - மறுகணமே
எதையெதையோ எண்ணி
தம் முடிவை மாற்றிடுவார்.

ஆனால் நீ!
தன்னந் தனியனாய்
இலண்டனில் இருந்து
வந்திறங்கியிருக்கிறாய்..

நீதிகெட்ட உலகு
புரிந்து கொள்ளும்படி
தமிழன் வரலாற்றைத் தொட்டு
தடம் மாறாமல்
நியாயங்களை நிரைப்படுத்தி
உறைப்பாய் உரைத்து
எழுதியிருக்கிறாய்...

நீ பிறப்பெடுத்ததே
தமிழிற்காய் என்பதாய்
உனதுயிரை
ஐ.நா. முன்றலிலே
தீயில் எரித்து வைத்தாய்....
நீ
எரிந்து போகவில்லை
தமிழர் உள்ள தேசமெங்கும்
விரிந்து போனாய்...
உலகின்
மனச் சாட்சியில்
விழுந்து விட்ட
பேரிடியானாய்...

நீ
நாதியற்றுப்போய்
கையறு நிலையில்
மரணித்தாய் என்று
எதிரியும் சொல்லமாட்டான்

உனது மரணத்தால்
தமிழர் படும் வேதனையை
உலகிற்குச் சொல்வதற்கு
பெரிதாய் ஒரு கைகொடுத்தாய்...

உண்டகையின்
ஈரம் உலருமுன்
இரண்டகம் புரிவோர்
வாழும் உலகிலே
கண்டம் கடந்து நீ
வாழ்ந்திட்ட போதிலும் - உன்
எண்ணம் யாவுமே - தமிழ்
ஈழத்தில் நிறுத்தினாய்...

ஐ.நா. முன்றலில்
மரணவேதனையில் - நீ
உருண்டு புரள்கையில்
உன் உடலின்
தசைத் துண்டுகள்
வீதிகளில் கிடந்ததை
பார்த்த தமிழ் மக்கள்
கொதித்துப் போனார்கள்.

உன்னை வணங்குகிறேன் - உன்
தியாகத்தைப் போற்றுகின்றேன்
ஆனால்,
இனிமேலும் இதுபோல
யாரேனும் மடிவதனை
ஏற்கவில்லை...

இப்படியான
சாவுகளை நிறுத்தி
சரித்திரத்தை மாற்றிவிட
சாதனைகள் செய்வதென்று
முடிவெடுங்கள் என்று சொல்வேன்.

தமிழ் வெல்ல
புலம் நின்று
பலம் சேருங்கள்
இந்த
உண்மை மகன்
இறப்பை எண்ணி
விறைப்பாகுங்கள்...

இவன்,
வசதிகளைத் துறந்துவிட்டு
இறப்பெய்தினான் -ஆனால்
தமிழரது வரலாற்றில்
உயிர்ப் பெய்தினான்.

நாமும்,
தமிழ்வாழ
முடிந்தவரை
உழைத்தாகுவோம் - என்றும்
களைப்பென்ற வார்த்தையினைப்
புறந்தள்ளுவோம் - நாளும்
சோர்வகன்று சுறுசுறுப்பாய்
சுழன்றாடுவோம் -தமிழீழ
விடியலினைப் பாடும்வரை
நடந்தாகுவோம்...

- மட்ச. அச்சுக்கு

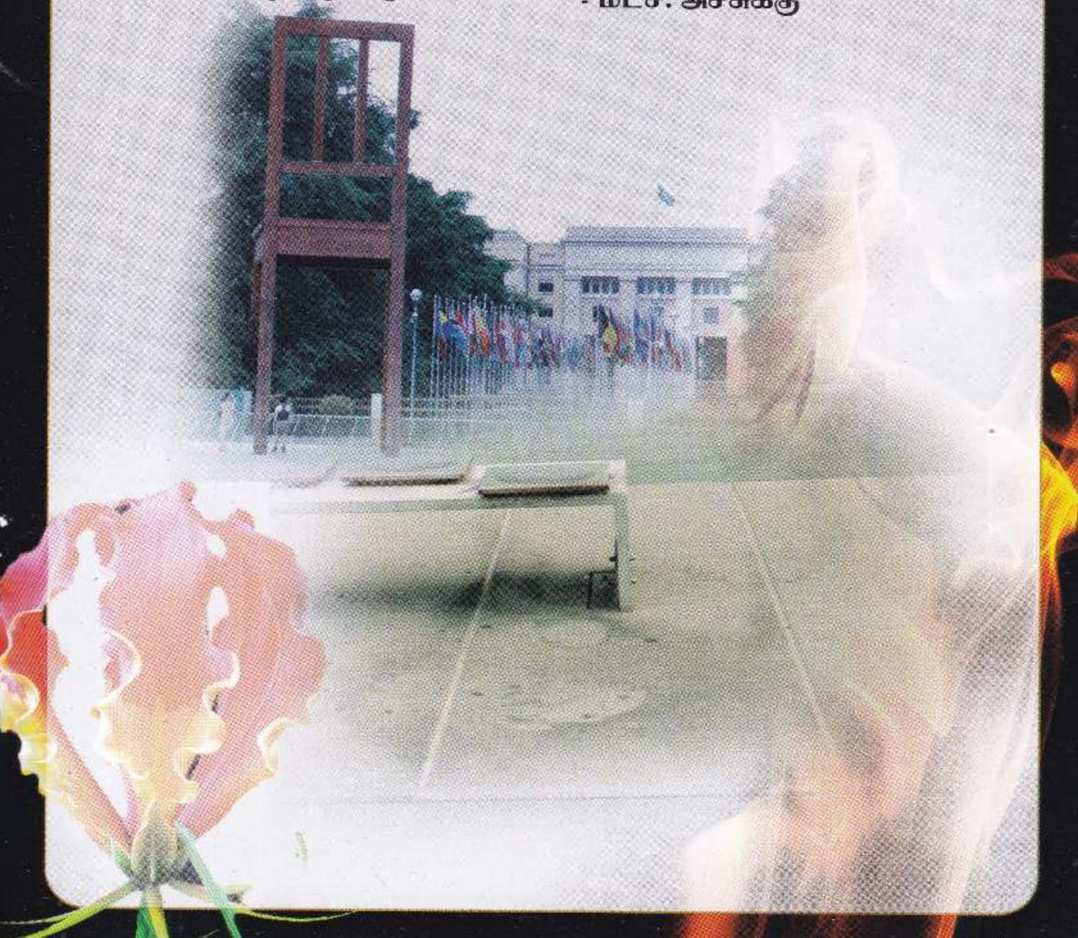

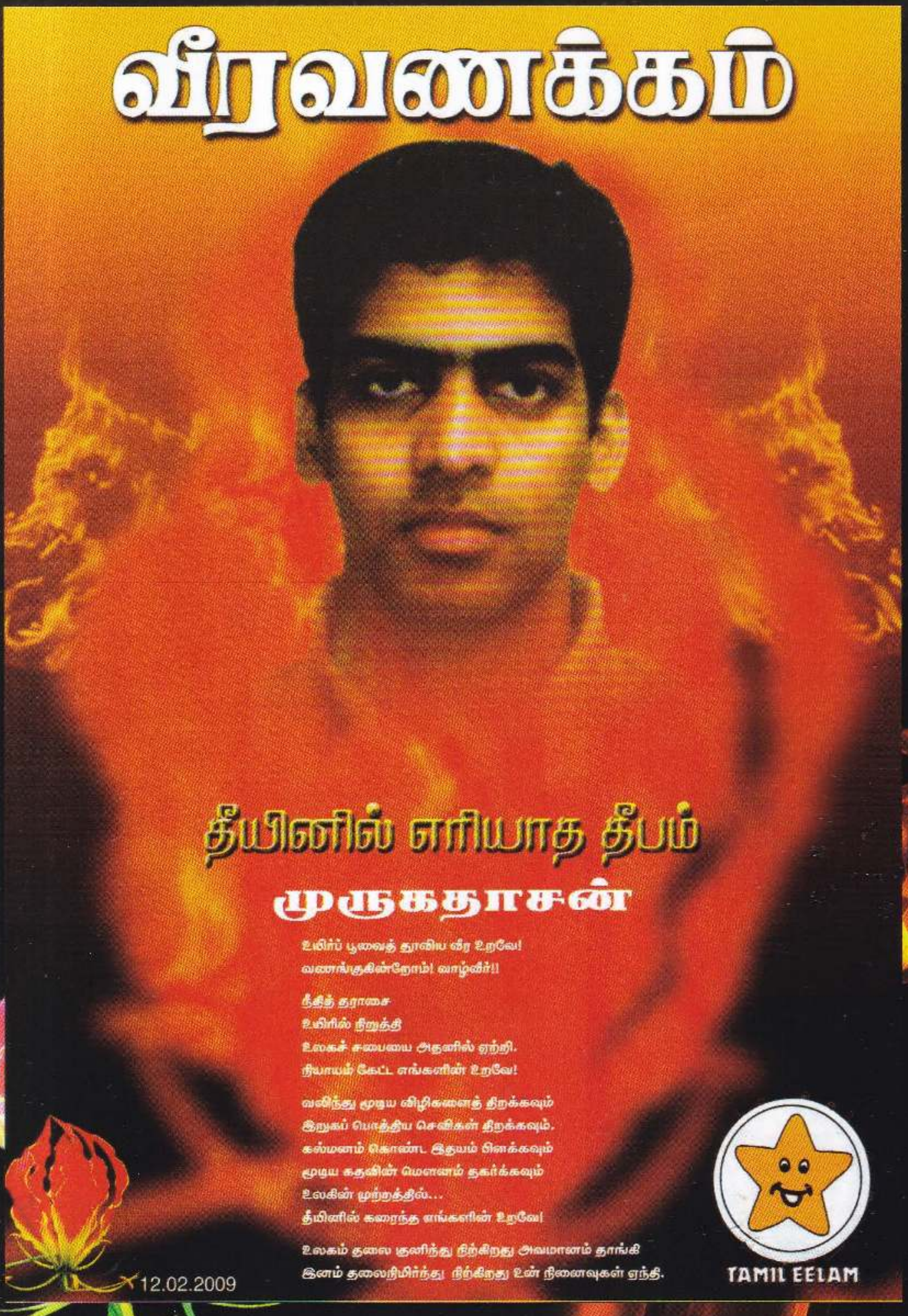

வீரவணக்கம்
தீயினில் எரியாத தீபம்
முருகதாசன்
உயிர்ப் பூவைத் தூவிய வீர உறவே!
வணங்குகின்றோம்! வாழ்வீர்!!
நீதித் தராசை
உயிரில் நிறுத்தி
உலகச் சபையை அதனில் ஏற்றி.
நியாயம் கேட்ட எங்களின் உறவே!
வலிந்து மூடிய விழிகளைத் திறக்கவும்
இறுகப் பொத்திய செவிகள் திறக்கவும்.
கல்மனம் கொண்ட இதயம் பிளக்கவும்
மூடிய கதவின் மௌனம் தகர்க்கவும்
உலகின் முற்றத்தில்...
தீயினில் கரைந்த எங்களின் உறவே!
உலகம் தலை குனிந்து நிற்கிறது அவமானம் தாங்கி
இனம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது உன் நினைவுகள் ஏந்தி.
12.02.2009
TAMIL EELAM

Cllr Thaya Idaikkadar

13 Cambridge Road
North Harrow
Middlesex
HA2 7LA

One could look at the situation in Srilanka now and say Mr Murugathas wasted his life on a lost cause. You could not be more wrong. When he decided to take his life world media did not pay any attention at all to the events in Srilanka. This event ignited the whole world events. All of sudden National and International media started to flock to his house and wanted every single detail. South India reacted the way it never reacted in the past. In short through his sacrifice he put the Srilankan Tamils plight in the political map.

The very fact that a number of MPs and Councillors turned up and made speeches at his funeral proves the significance the world leaders have attached to his sacrifice. No less than 20,000 people turned up to pay their last respects to Mr Murugathas. Probably the third largest in the Country in the last 20 years or so.

The flame that ignited his body ignited all our minds and helped to focus the issues that concerned our brothers and sisters. The flame will burn in our hearts until the Tamils achieve self determination. The hollow victory achieved by the Government is temporary. They won the land but not the minds and souls of Tamils every where in the world.

If the pain in our minds is unbearable but the pain in his family's hearts is many fold. We can not even begin to understand the suffering they will go through for a long time to come.

The only way we can help the family to come to terms is to get united and fight tooth and nail for self determination to our people. Once the solidarity is gone then we would have lost every thing and failed Mr Murugathas.

Cllr Thaya Idaikkadar

12.02.2009

<u>உலக சமூகத்துக்கு தமிழினத்தின் சார்பில் என் ஆத்மார்த்த வேண்டுகோள்</u>

என் இனத்தின் அழிவைத் தடுத்து நிறுத்த தவறிய உலகமே, உங்களின் மனசாட்சியை தட்டியெழுப்ப என்னுடைய இனிய உயிரை வழங்குகின்றேன்.

எனது பெயர் முருகதாசன்

பிறந்த திகதி 02.12.1982

இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து லண்டன் நாட்டின் முகவரியில் வசிக்கும் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவன்.

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் இனம் பெரும்பான்மையான சிங்கள இனத்தின் அரசால் நசுக்கப்பட்டு வதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதனை நீங்கள் யாரும் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. பார்த்துக்கொண்டும் ஊக்கம் கொடுத்துக்கொண்டும் இருக்கின்றீர்கள்.

போர் தொடர்பான நடைமுறைகள், ஜெனீவா பிரகடனம், அடிப்படை மனித உரிமைகள், இன அழிப்புக்கெதிரான சட்டங்கள், நடைமுறைகள் எல்லாவற்றையும் ஐநா மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் என்பன வைத்திருக்கின்றன தனது உறுப்பு நாடுகள் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சட்டம் வைத்துள்ளீர்கள். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் மீறி எனது தமிழ் இனத்தை ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கைத்தீவில் ஸ்ரீலங்கா அரசு படுகொலை செய்துகொண்டிருக்கின்றது.

இன்று வன்னியில் எனது நான்கரை லட்சம் தமிழ் உறவுகள் எப்படிக் கொடூரமாக வதைக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை உலகின் பிரதிநிதிகளான ஐநா அதிகாரிகளும், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க அதிகாரிகளும் அங்கிருந்து வெளியிடும் அறிக்கைகளில் இருந்தே தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள்.

வன்னியில் என் இனத்தின் நான்கரை லட்சம் பேர் ஒரு குறுகிய பகுதிக்குள் முடக்கப்பட்டு ஸ்ரீலங்கா அரச படைகளால் நாள்தோறும் எறிகணைத்தாக்குதல்கள் மூலமும் வான்குண்டுத்தாக்குதல்கள் மூலமும் படுகொலை செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான என் உறவுகளின் பிணங்கள் வீதிகள் எங்கும் கிடப்பதை அறிந்த போது எனக்கு தாங்க முடியாத துயரமும் அதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. நாள்தோறும் எமக்கு கிடைக்கும் செய்திகளில் வீதி வீதியாக கொல்லப்பட்டுக் கிடக்கும் என் இனத்துப் பாலகர்கள், பால்குடிக்குழந்தைகள், கர்ப்பிணிப் பெண்கள் நோயாளர்கள், பற்றித்தான் தகவல்கள் வருகின்றன

மருத்துவமனைகள் அங்கு பாதுகாப்பானவையாக இல்லை. மருத்துவமனைகள் கூட குறிவைத்துத் தாக்கப்படுகின்றன. மருத்துவமனைகளைத் தாக்குவதை ஸ்ரீலங்கா அரசே

நியாயப்படுத்துகின்றது. அவர்கள் தொடர்தாக்குதல்களை நடத்தி மக்களை கொல்கின்றார்கள். வன்னியில் பயங்கரவாதிகள் இருக்கிறார்கள்.அதனால் தாக்குவோம் என்கிறார்கள்.

உங்களின் மொழியில் கேட்கிறேன் பிறந்த குழந்தைகள் கொல்லப்படுகின்றார்கள் சிறுவர்கள் கொல்லப்படுகின்றார்கள் வயிற்றில் இருக்கும் சிசுக்கள் கூடக்கொல்லப்படுகின்றனர்.அவர்களும் பயங்கரவாதிகளா?

மக்களை கொல்வது பயங்கரவாதம் என்கிறீர்கள். அங்கு தமிழ் மக்கள் அரசால் நாள்தோறும் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இடம்பெயர்கின்றபோதும், இடம்பெயர்ந்து ஒரு இடத்தில் தரித்து நிற்கின்றபோதும் மருத்துவமனைகளுக்கு செல்கின்றபோதும் வீதிகளில் நடமாடுகின்ற போதும் என்று எங்கும் அவர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர்.கொத்துக் கொத்தாக அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு கிடக்கிறார்கள்.

முல்லைத்தீவு சுதந்திரபுரச்சந்தி திடலில் ஐநாவின் உலக உணவுத்திட்ட அதிகாரிகள் கொடியை ஏற்றி நிலைகொண்டு நிவாரணத்தை வழங்கிக்கொண்டிருந்த போதும் அந்த திடல் மீது 28.01.2009 அன்று பகல் இரவாக எறிகணைத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது.அப்பகுதியில் இருந்த செஞ்சிலுவைக்குழு அலுவலகமும் தாக்கப்பட்டது.அன்று மட்டும் 302 மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.1199பேர் படுகாயமடைந்தனர். அன்று அதிகாலையில் உடையார்கட்டு மருத்துவமனை உள்ளிட்ட பகுதிகளெங்கும் பிணக்காடாக இருந்ததை எனது உறவினர் நேரில் பார்த்து தொலைபேசியில் சொல்லியபோது நான் அதிர்ந்து விட்டேன். யார் இருக்கிறார்கள், யார் மடிந்தார்கள் என்பதை அறியாமல் உயிருடன் இருந்தவர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு ஓடினர்.அவலங்களின் சாட்சியாக நின்ற ஐநா அதிகாரிகளும், சர்வதேச செஞ்சிலுவைக்குழு அதிகாரிகளும் சிறிய பதுங்குகுழிகளுக்குள் பாதுகாப்பு தேடி இருந்துவிட்டு அவசர அவசரமாக அங்கிருந்து வெளியேறினர்.

அன்றைய நாளை மறக்க முடியாதளவுக்கு எனக்கு பெரும் மனஅழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது.இதுபற்றி ஐநா பிரதிநிதிகள் செஞ்சிலுவைக்குழுப் பிரதிநிதிகள் அறிக்கை வெளியிட்டனர்.அப்பகுதி பாதுகாப்பு வலயம் என்று ஸ்ரீலங்காவால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பகுதியாகும்.இவ்வாறு தானே பாதுகாப்பு வலயம் என அறிவித்து அதில் பன்னாட்டுப் பிரதிநிதிகள் சாட்சியாக இருக்க, ஸ்ரீலங்கா அரசு தமிழ் மக்களை படுகொலை செய்து வருகிறது. நாள்தோறும் இத்தகைய தாக்குதல்கள் நடக்கின்றன. இது அரச பயங்கரவாதம் இல்லையா? அரசே நடாத்தும் இனப்படுகொலை இல்லையா?

இவ்வாறே, போரின் போது மருத்துவமனைகள் இலக்கு வைக்கப்படக் கூடாது என்ற மரபையும் புறந்தள்ளி, ஐநா அதிகாரியும் பன்னாட்டு செஞ்சிலுவைக்குழுப் பிரதிநிதியும் நின்றவேளையில் ஸ்ரீலங்கா அரசப்படைகள் காயமடைந்த மக்களுக்கு சிகிச்சை வழங்கிவந்த புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை மீது 2009.02.02 தொடக்கம் 2009.02.04 திகதி வரை குண்டுகளை வீசி நோயாளர்களை கொன்றதற்கு உங்களவர்களே சாட்சி.

4ம் திகதி ஸ்ரீலங்காவின் சுதந்திரநாள் கொண்டாட்டம். அன்றுதான் புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை முற்றாக அழித்துச் செயலிழக்கச்செய்யப்பட்ட நாளாகவும் அமைந்தது.

புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை தொடர் விமானக் குண்டுவீச்சுகளாலும் ஆட்லறி கொத்துக்குண்டுகளாலும் தாக்கப்பட்ட போது அங்கு அப்பாவி மக்கள் 500 பேர் சிகிச்சை பெறுகின்றார்கள் என்பதை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரதிநிதி உறுதிப்படுத்தி தகவல் வெளியிட்டிருந்தார்.

இதேவேளை, இதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன் 26.01.2009ல் உடையார்கட்டு மருத்துவமனை தாக்கப்பட்டு மக்கள் கொல்லப்பட்டது தொடர்பாக பிபிசி நிறுவனத்திற்குப் பேட்டியளித்த சிறிலங்கா பாதுகாப்பு அமைச்சின் பேச்சாளர் பிரிகேடியர் உதய நாணயக்கார, புதுக்குடியிருப்பில் மருத்துவமனை இயங்கும் போது மக்கள் ஏன் உடையார்கட்டு மருத்துவமனைக்கு போக வேண்டும்? எனக் கேட்டு உடையார்கட்டு மருத்துவமனை மீதான தாக்குதலை நியாயப்படுத்தியிருந்தார். உடையார்கட்டு பகுதியை சில தினங்களுக்கு முன்னர்தான் பாதுகாப்பு வலயமென குறிப்பிட்டு அங்கு மக்களை ஒன்றுகூடுமாறு சிறிலங்கா அரசு அறிவித்திருந்த நிலையிலும்கூட அந்த மருத்துவமனை தாக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை இராணுவப் பேச்சாளர் ஏற்றுக்கொண்டு நியாயப்படுத்தியுமிருந்தார்.

சிறிலங்கா இராணுவப் பேச்சாளர் உதய நாணயக்காரா கூறிய அதே புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனையே சில தினங்கள் கழித்து தாக்கப்பட்டது. 02.02.2009 தொடக்கம் 04.09.2009வரை குண்டுவீச்சி நோயாளர்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். ஐநா மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச்சங்கப் பிரதிநிதிகள் குறித்த மருத்துவமனை வளாகத்தில் தங்கிநின்ற நிலையிலேயே சிறிலங்கா அரசபடைகள் மேற்படி மருத்துவமனைமீது தாக்குதலை மேற்கொண்டன.

பிரித்தானிய ஸ்கை ஒளிபரப்பு நிறுவனத்திற்கு 03.02.2009 அன்று வழங்கிய சிறப்பு நேர்காணல் ஒன்றில் பாதுகாப்பு வலயத்திற்கு வெளியே எந்த வைத்தியசாலைகளும் இல்லை.அதனால் புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை ஒரு நியாயபூர்வமான இலக்கு என்று வைத்தியசாலைகள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்களை நியாயப்படுத்தி சிறிலங்கா ஜனாதிபதியின் சகோதரரும் பாதுகாப்புச் செயலாளருமான கோத்தபாய ராஜபக்ச கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

மருத்துவமனைகள் தாக்கப்படுவதை நியாயப்படுத்தியும் இனியும் மருத்துவமனைகள் தாக்கப்படும் என்பதை வலியுறுத்தியும் மேற்படி சிறிலங்கா அரசின் இராணுவப் பேச்சாளரும் மற்றும் ஜனாதிபதியின் சகோதரரும் பாதுகாப்புச் செயலாளருமான கோதபாய ராஜபக்ச ஆகியோர் உத்தியோகபூர்வமாகவே உலக செய்திநிறுவனங்களில் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றனர். சர்வதேச செய்தி நிறுவனங்களுக்கு இவ்வாறான ஒரு கருத்தை அவர்களால் கூறமுடிகின்றது என்றால், மருத்துவமனைகள் தாக்கப்படுவது உலக நாடுகள் கொடுத்துள்ள அங்கீகாரம் என்று தானே பொருள்படும்.

முள்ளியவளையில் இயங்கிய முல்லைத்தீவு பொதுமருத்துவமனை, வள்ளிபுனத்தில் இயங்கிய முல்லைத்தீவு பொதுமருத்துவமனை, விசுவமடுவில் இயங்கிய கிளிநொச்சி பொதுமருத்துவமனைஉடையார்கட்டில் இயங்கிய கிளிநொச்சி பொதுமருத்துவமனை, மூங்கிலாறில் இயங்கிய மல்லாவி மருத்துவமனை, புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை என்பன மருத்துவமனைகள் என்பதற்காகவே தாக்கப்பட்டுள்ளன

இரு நாப்புக்களையும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்களை மதிக்கும்படி கோரும் இந்நாடுகளுக்கு, வைத்தியசாலைகளைத் தாக்குவதன் மூலம் வேண்டுமென்றே தமிழர்களை இலக்கு வைக்கும் சிறிலங்கா அரசு அதன் காரணமாக அந்தச் சட்டங்களை முழுமையாக மீறுகின்றது என்று நன்கு தெரியும்.

சிறிலங்கா அரசினால் முன்னெடுக்கப்படும் இந்தக் கொள்கை நிலைப்பாடு மனித இனத்திற்கு எதிரான தீங்கியல் குற்றமாகும்.இந்தக் கொள்கையை முன்னெடுக்கும் சிறிலங்கா அரசின் போக்கால் சென்ற மாதம் மட்டும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் கொல்லப்படவும்,காயமடையவும் நேர்ந்துள்ளது.

எனது தமிழ்மக்கள் இலங்கைத் தீவில் படும் துயரத்தின்பால் உலகின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக எனது உயிரைக் கொடுக்கின்றேன். இந்த முடிவை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தும் இடைக்காலத்தில்கூட தினம் தினம் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் இலங்கைத் தீவெங்கும் வீதி வீதியாக கொல்லப்படுகின்றார்கள் என்ற செய்திகள் வந்தவண்ணமே உள்ளது.

இந்த மனிதத் துன்பியல் கொடூரம் மனிதாபிமான உதவிகள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிட்டுவதைத் தடை செய்துள்ள இலங்கை அரசின் நடவடிக்கையால் மேலும் தாமதமாகியுள்ளது. அனைத்துலக சமூகம் இந்த உண்மைகளை முழுமையாக அறிந்துள்ள போதிலும் பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டங்களை பின்பற்றுமாறு சிறிலங்கா அரசிற்கு கடும் அழுத்தம் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து சிறிலங்கா அரசிற்கு படை மற்றும் பொருண்மிய உதவிகளை வழங்கி வருகின்றமை பெரும் துர்ப்பாக்கியமாகும்.

தமிழ் தேசம், சிங்கள தேசம் ஆகியவற்றின் வாழிடமே இலங்கைத் தீவு என்பது, தமிழ் மக்களின் உறுதியான மாற்றமுறாத கருத்து நிலைப்பாடாகும். இந்த யதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் அடிப்படையில் தான் இரு தேசங்களினதும் உண்மையான பிரதிநிதிகள் அதாவது இரண்டு தேசங்களினதும் எதிர்கால பாதுகாப்பு பரஸ்பர நலன் போன்றவற்றிற்காக எவ்வாறு இரண்டு தேசங்களும் கூடிச் செயற்பட்டு தமிழரின் தேசிய பிரச்சனைக்கு நீதியான நீடித்து நிற்கக் கூடிய தீர்வைக் காணலாம் என்பது குறித்து பேச்சுக்களில் ஈடுபட வேண்டும்.

இலங்கைத்தீவு முழுவதும் சிங்கள இனத்தவருக்கு உரித்தானது என்ற கொள்கை நிலைப்பாட்டினால் தான், சிங்களவர்களோடு சமத்துவமாக வாழும் ஓர் அரசியல் ஏற்பாட்டை பேச்சு மூலம் காண்பதற்கு தமிழினம் எடுத்த அனைத்து முயற்சிகளும் தோற்றுப் போயின.சமத்துவமான தமிழ் தேசம் உள்ளது என்ற இந்த யதார்த்தத்தை ஏற்று அங்கீகரிப்பதற்கு மறுக்க இந்த மொத்த சிங்கள இன ரீதியிலான தேசியவாதமே இன அழிப்பு நோக்கிலான போர் வழித் தீர்விற்கு சிறிலங்கா அரசைத் தள்ளியுள்ளது.

நான்கு நூற்றாண்டுகளாக அந்தத் தீவில் தமிழ் இனத்திற்கான உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட வரலாறு எல்லோருக்கும் தெரியும்.பிரிட்டன் அந்தத் தீவின் பெரும்பான்மை இனமான சிங்களத்திடம் ஆட்சியை விட்டுச்சென்ற வரலாறும் தெரியும்.இந்த உரிமைகளுக்காக அறவழியில் தமிழினம் போராடியபோது அதை சிங்கள அரசு வன்முறை கொண்டு அடக்கியதனாலேயே தமிழினம் அடிக்கு அடி கொடுக்கவேண்டிய ஆயுதப்போராட்டத்துக்கு தள்ளப்பட்டது.

அதாவது, தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான சிறிலங்கா அரசின் படை மற்றும் பௌத்த ரீதியிலான அடக்குமுறையை எதிர்த்து நிற்பது அவசியம் என்பதும்.அதுவே ஆயுதம் தாங்கிய தமிழர்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தூண்டியது என்பதையும் உலகம் கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழ் தேசம் என்ற உண்மை இருப்பு நிலையை தனது இனவழிப்பு செயற்பாடு மூலம் சிதைத்து அழிப்பது தான், சிறிலங்கா அரசு தொடுத்துள்ள போரின் நோக்கமாகும். இதை அங்கீகரிப்பது போல 03.02.2009 இல் நோர்வே,யப்பான்,அமெரிக்கா,ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (அல்லது இணைத் தலைமை நாடுகள்) விடுத்த கூட்டறிக்கை அனைத்து தமிழர்களின் மனதையும் ஆழக் காயப்படுத்தியுள்ளது.

அதாவது தமிழ் மக்களது உரிமைப்போரினதும் சிங்கள இனவாதத்தினதும் அடிப்படைகளைத் தெரிந்துகொண்டுமே இணைத்தலைமை நாடுகள் சிறிலங்கா அரசிற்குச் சார்பாகவும் தமிழ்மக்கள் தமது உரிமைப்போரைக் கைவிடவேண்டும் என்றும் கூறி அறிக்கை வெளியிட்டமையும் கூட எனக்கு ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஒரு இனம் தனது உரிமைகளைக் கேட்பது தவறு என்று உலகம் கருதுகின்றதா? குறிப்பாக ஐநா அவ்வாறு தான் கருதுகின்றதா? உலகத்தில் ஏன் தமிழ் இனத்துக்கு மட்டும் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. அல்லது உரிமை மறுப்புக்கு உலகம் ஆதரவு கொடுக்கின்றது. அந்த மறுப்புக்கு ஏன் உலகம் துணைபோகின்றது? நாம் ஏன் அடிமைகளாக இருக்கவேண்டும் என உலகம் நினைக்கின்றது.

இன்று ஒரு அரசு பிரகடனப்படுத்தி ஒரு இனத்தை அழித்துக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தும் உலகமே அதனைத் தடுக்கவில்லை. அறிக்கைகளை மட்டும் வெளியிட்டு விட்டு அமைதியாகி விடுகின்றன. ஆனால் அந்த அமைதியை நீங்கள் அந்த அரசின் இன அழிப்பிற்கு கொடுத்த அனுமதியாக கருதியே சிறிலங்கா அரசு இன அழிப்பை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது.ஒரு இனத்தின் அழிவைத்தான் நீங்கள் வரலாற்றில் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இனஅழிப்பைச் செய்யும் அந்த நாட்டுக்கு நீங்கள் ஏன் அழுத்தம் கொடுக்கிறீர்கள் இல்லை? இதுதான் உங்கள் நடுநிலையா?

1958 முதல் இன்று வரை தமிழினத்துக்கு உரிமைகள் வழங்கப்படுவதாக கைச்சாத்திடப்பட்ட உடன்பாடுகள் எல்லாம் சிறிலங்கா அரசால் பல தடவைகள் குறிப்பாக கடைசி நோர்வே போர்நிறுத்த உடன்பாடு வரை கிழித்தெறியப்பட்ட வரலாறு எல்லோருக்கும் தெரியும்.

கடைசியாக நடந்த பேச்சுக்களின்போது இணைத்தலைமை நாடுகள் ஸ்ரீலங்காவுக்கு சார்பாகவே செயற்பட்டன. இந்த பேச்சுக்காலத்தில் ஸ்ரீலங்கா படைத்தரப்பு தன் படையை பலப்படுத்தவே பயன்படுத்தியது என்பதும் தெளிவாகத்தெரிந்தது. பேச்சுக்களின் காலங்களை தமிழரை ஏமாற்றும் காலங்களாகவே ஸ்ரீலங்கா அரசு பயன்படுத்தியது.

மக்களை சுதந்திரமாக நடமாட விடவேண்டும் என்று சொல்கின்றீர்கள். சிங்கள சிறீலங்கா அரசு எமது தமிழ் மக்களை ஆட்சிபுரிய அனுமதிக்கவேண்டுமென மறைமுகமாகச் சொல்கிறீர்கள்.

ஒருபுறம் சிறீலங்கா அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் எனது இன மக்கள் கடத்தப்பட்டு கைகள், கால்கள், கண்கள் கட்டப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டு வீதிகளில் அநாதரவாகப் போடப்படுகின்றார்கள். இவற்றைச் செய்வது யார் என்று புள்ளிவிபரங்கள் எல்லாவற்றையும் மனித உரிமை நிறுவனங்கள் கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டும் நீங்கள் எவருமே அவற்றைத் தடுத்துநிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக அப்பகுதிகளில் மக்கள் சுதந்திரமாக நடமாடலாம் என்கின்றீர்கள்.

ஈராக்கிற்கு அடுத்த படியாக உலகளவில் ஸ்ரீலங்காவிலேயே அதிகளவில் மக்கள் காணாமல் போகின்றனர் என்பதை உலக மனித உரிமைகள் அமைப்புக்கள் அடையாளப்படுத்தியும் நீங்கள் எவரும் அவற்றிற்கு பரிகாரம் காணாது அப்பகுதிகளினுள் மக்களை போகும்படி கூறுகிறீர்கள்.

சிங்கள சிறீலங்கா அரசின் ஆளுகையில் கடந்த 10 வருடங்களுக்கு மேலாக எமது தமிழ்மக்கள் கடத்தப்பட்டும் காணாமற்போயும் உள்ளமை உங்களுக்குத் தெரியாதா? நூற்றுக்கணக்கில் அல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கில் நடைபெற்றுமுடிந்த இவ்வாறு காணாமற் போவதற்கு எதிராக உலகநாடுகள் என்ன செய்தன.

இணைத்தலைமை நாடுகளின் பின்புலத்தில் நோர்வேயின் அனுசரணையில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைக் காலத்திற்கூட நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்மக்கள் இலங்கைத் தீவெங்கும் சிங்கள சிறீலங்கா அரச படைகளால் இரகசியமான முறையில் காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டமைக்கு எதிராக உலகநாடுகள் எதனைச் செய்தன.

இறையாண்மை என்ற பேரில் நடக்கும் இந்த இன அழிப்பை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள். தமிழினத்தின் மீது இனஅழிப்பைச் செய்யும் ஸ்ரீலங்கா அரசு என்றவுடன் நீங்கள் இறையாண்மை பற்றி பேசத்தொடங்குகின்றீர்கள். இறையாண்மை கொண்ட அரசின் உறவைப் பேணுவதற்காக அல்லது பாதுகாப்பதற்காக நீங்கள் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு ஆதரவளிப்பதாகவே நாங்கள் எல்லோரும் கருதுகின்றோம். ஒரு இனத்தை நசுக்க அல்லது இனத்தை அழிக்க நீங்கள் எல்லோருமே ஆதரவளிக்கின்றீர்கள். தமிழர் உரிமைக்காக போராட்டம் செய்தால் வன்முறை அல்லது பயங்கரவாதம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள். தமிழரை 1958ல் இருந்து ஒரு அரசு அழித்துக்கொண்டிருப்பதை வன்முறையாக நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? தமிழினம் இந்த 'பூமியில் வாழும் இனமில்லையா? அவர்கள் உரிமைகளுடன் வாழ உரித்துடையவர்கள் இல்லையா? நீங்கள் ஏன் எம்மை மட்டும் நசுக்க ஒத்துழைக்கின்றீர்கள்?

புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் இருந்து எமது தமிழ் மக்கள் உங்களுக்கு உங்கள் மொழியில் அறவழியில் எனது இனத்தை காப்பாற்றுமாறு குரல்களை எழுப்பினார்கள். ஆனால் எதையும் நீங்கள் காது கொடுத்து கேட்கவில்லை.மிகக் கொடூரமாக வதைக்கப்படும் என் இனத்துக்கு என்னால் இங்கிருந்து எதையும் செய்யமுடியவில்லை.குறைந்தது ஆறுதல் சொல்லக் கூட என்னால் முடியாத கையறு நிலையில் இருப்பது குறித்து நான் வெட்கப்படுகின்றேன், வேதனைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சூழலில் புலம்பெயர் நிலையில் இருக்கும் எனக்கு அங்கு அவலப்படும் என் மக்களுக்கு செய்யக்கூடியதாக எதுவும் இல்லை. உங்களுக்கு அழுத்தமாக என் இனத்தின் சார்பில் எனது வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து என் இனத்தை காக்கும் முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எனது உயிரை தீயிற்குக் கொடுக்க முடிவெடுத்துள்ளேன்.

உலக நாடுகளே

குறிப்பாக, இலங்கை அரசுடன் கைகோர்த்துள்ள இணைத்தலைமை நாடுகளே

ஐநா நிறுவனமே

ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள், சிங்கள அரசு எமது தமிழ்மக்களுக்கு செய்துவந்த கொடுமைகள் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. அந்த நீண்ட துன்பியல் வரலாற்றின் நிகழ்காலப் பரிமாணமாகவே, தமிழ்மக்களின் பிரச்சனையில் உலக நாடுகளின் தலையீடும் ஏற்பட்டது. உலகநாடுகள் தலையிட்டபோது தமிழ்மக்களுக்கு நீதி கிடைக்குமென தமிழ்மக்கள் நம்பினார்கள். ஏன் நானும்கூட நம்பினேன். ஆனால் நிகழ்காலத்தில் நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டதை உணர்கின்றோம்.

சிங்கள அரசின் கபட நாடகத்திற்கு உலக நாடுகளும் துணைபோவதை கண்டதனாலேயே இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனது தமிழ்மக்கள் தங்களது தாய்நாட்டில் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதைக் கண்டும்உலகம் பாராமுகத்துடன் இருப்பது மட்டுமல்லாமல் சிறிலங்கா அரசை ஊக்குவித்து வருவது கண்டும் மனம்வெதும்பியே உலகப் பொதுமன்றமாம் ஐநா முன்றலில் தீயின் சாட்சியாக என்னை அர்ப்பணிக்க முடிவெடுத்தேன்.

எனது மக்கள் நிர்க்கதியாக விடப்பட்டதற்கும் சிங்கள அரசுடன் சேர்ந்து இணைத்தலைமை நாடுகள் இன அழிப்பிற்கு துணைபோனதற்கும் சாட்சியாக ஐநா மன்றத்தின்முன் இந்தத் தமிழன் முருகதாசன் தீக்குளித்தான் என்ற வரலாறும் சேரட்டும்.

ஒடுக்கப்பட்ட இனங்களுக்கு ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து நீதி கிடைக்கச் செய்வதில் ஐநாவின் பங்கு எவ்வாறானது என ஆய்வு செய்யப்படும்போது ஒடுக்கப்பட்ட தமிழினத்தின் சார்பாக இலங்கைத் தமிழ் இளைஞன் முருகதாசன் தீக்குளித்து உயிர் கொடுத்தான் என்ற வரலாறும் சேரட்டும்.

சிங்கள அரசின் இன அழிப்பிற்குத் துணைபோகும் நாடுகளே ஐநாவே இன்னொன்றையும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நேற்றைய வரலாற்றின் ஏமாற்றத்தின் சோக வெளிப்பாடாக இந்தச் முருகதாசன் தீக்குளிக்கின்றான். ஆனால் இன்றைய வரலாறு கடந்தகாலமாகும். எதிர்காலத்தில் கோபம்கொள்ளும். தமிழரை அழித்தொழிக்க ஊக்குவித்து உதவிபுரிவோர் மீது எமது வருங்காலச் சந்ததி கோபம்கொள்ளும்.

உலகத்தமிழினமே உங்களுக்கு ஒன்றைக் கூறுகின்றேன். நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து உலகின் மனசாட்சியை விழித்தெழவைக்க உலக சமூகத்தின் மனதையும், அறிவையும் வென்றெடுக்க பாடுபடவேண்டும். எமது சுயத்தை நிலைநிறுத்தி எமது உரிமையை நாமே வென்றெடுப்பதற்கான வாய்ப்பும் இதுவே.

எமது தாயக உறவுகளே சிங்கள அரசின் போலி முகத்தைக்கண்டு ஏமாந்துவிடாதீர்கள். அதன் உண்மை முகம் கோரமானது என்பதை பல தடவை நீங்கள் உணர்ந்துள்ளீர்கள்.உடலால் தொலைவிலிருந்தாலும் உணர்வால் உங்களுடனேயே நானும் இருக்கின்றேன்.எம்மைக் களைப்படையச் செய்து சோர்வுற வைத்து எமது உரிமைகளை எம்மிடம் இருந்து பறித்துவிடலாம் என சிங்கள அரசு நினைக்கின்றது. சிங்கள அரசின் இந்த எண்ணத்தை சிதறடித்து உறுதியுடன் இருந்து எமது உரிமைகளை நாமே மீட்போம்.

கேளுங்கள் தரப்படும் தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்றார் யேசுபிரான். நாமும் எமது உரிமைகளைக் கேட்போம் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டேயிருப்போம். சுதந்திரத்தின் கதவு ஒருநாள் எமக்காகத் திறக்கப்படும். எம் மக்களின் நல்வாழ்விற்கான கதவு ஒருநாள் திறக்கப்பட்டே தீரும். நாங்கள் கேட்போம். எமது உரிமைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே இருப்போம். உலகத்திடம், உலக மனச்சான்றின் முன் தொடர்ந்து கேட்போம்.

தமிழரின் தாகம் தமிழீழதாயகம்

உண்மைக்காய் உயிர்தரும் தமிழன்

முருகதாசன்

My name Murukathsan
Date of brath 02.12.1982

My humble request to the International Community on behalf of Tamils.

I murukathasan an innocent Tamil civilian displaced from Srilanka,now living in United Kingdom,openly and clearly declare my last will in this statement to the International Community which failed to stop the genocide against the Tamils living in their traditional homeland(North and Eastern provinces in Srilanka) by the chauvanist Sinhala Buddhist Govt and to wake up the heart of the world community.

The world community which always have a onesided unreasonable vision,about slaves,poors and the rights of the supressed minority people living in various countries including Srilanka.

This careless,undemocratic and inhuman approach of the world community and the International organisations including UNO always help the state terrorism which always act against the minorities of the world including Srilankan Tamils.

To expose this truth,I cant find better way,except sacrificing my own precious life by burning myself before the world community.

I believe the flames over my body,heart and soul will help the world community to have a deep human look over the great sufferings of the Srilankan Tamils.

Till this moment the genocide activities against the Tamils by the Srilankan Govt is silently accepted by the International community by helping Sinhala state terrorism by providing arms,ammunition,military and intelligence needs openly and secretly which boost the morale of the Mahinda Rajapakse's regiment to continue the civil war against the Tamils in an aggressive way.

The Srilankan Govt reject all the requests of the world community and refuse frankly all type of international war and human rights laws and ordinance and continue its brutal genocide activities under the coverd name of anti terrorism activities.

The Srilankan Govt compleatly ignore all the rules and regulations regarding war including 'Geneve Declaration' cheat UNO,condemn ICRC and Amnesty International continuesly and continueing its genocidal war openly.

This is great tragic.

The international community can easily understand the situation in Vanni.Nearly Four and a half lakhs of Tamils of all ages of both sex traped within a very small area- a war zone- and have to face all kinds of difficulties.

No proper shelter.

No required food and medicine.

No way to earn for their living.

No education.

No NGO's or INGO's to help, guide and to console them.

Under air attack area,within fall of bullets,the Tamils young and old,infants and children,male and femals including pregnant ladies,patients disabled peoples suffer a lot.

How can I express in words?

I can't.

But I think the people of the world who can think resonably understand what I am try to say through my heart and soul.

Scattered pieces of the dead bodies,blood stained streets,burnt houses,continuous movements of the displaced peoples and their feared hopeless faces,the sound of passing shells,bullets,rounds and

bombs,destroyed natural sources,buildings,houses,temples and hospitals,empty shops,dangerous mud streets and lanes.

Can you able to imagine a picture of a suffering country?

This is a real scene of my homeland and life potrait of Tamils.

No mediamen allowed to visit and see the true situation of the Vanni Tamils.

Most of the medias speak on behalf of the Govt and spitting lies to create a false scene about Vanni situation.

Once again I want to say this is the most tragic situation that world community must take quick and necessary action to stop the genocide against the Tamil people and save their life.

For your kind perusal and deep consideration I am giving you the following facts.

On 26.01.2009 at Mullaitivu – Suthanthirapuram junction after World Food Programme(UN) officers after hoisting their flag started to distribute food and other things to the thousands of displaced people gathered at ground.While distributing activities continues,they have to face severe shell attack from morning till night by Srilankan security forces(SLSF). While this attack the ICRC office also undergone severe damages. That day 302 innocent Tamil civilians killed and 1199 people severely injured.On that day a lot of unidentified bodies of the Tamils were found in the surroundings of the Udayarkaddu hospital.

When I was informed about this through phone by a relative, I got great shock.

No one was there to save the injured.No one know who and who are alive and dead.

The UN and the ICRC officers who were the only witness for this tragic incident,also seek shelter in the small drench bunkers to save their life and left the premises immediatly.

Then they issued a statement about this incident.

That place was already announced as a security zone by the Srilankan Govt.This is an important point.

The Govt show no reaction to the statement,ignore it and continues its attacks more and more vigorously.

What do you think about this?

How do you name it?

I openly name it as State terrorism.

From 02.02.2009 till 04.02.2009 Puthukkudiyiruppu hospital which was decleared by the Govt as a security area and was functioning under the supervision of ICRC and UN officers targetted and attacked by Srilankan Security Forces severly while these officers were at the hospital premises,killed and injured many patients who were under treatment at that time.

There is no need of witness other than UN and ICRC officers who were present there at that time.

On 04.02.2009 the Puthukkudiyiruppu hospital was compleatly destroyed and made functionless by the Govt to celebrate their independence day in a cruel manner.

ICRC officers confirmed that there were nearly 500 patients under the treatment while Puthukkudiyiruppu Hospital was attacked by the Srilankan Airforce(SLAF) and Artillary cluster bombs.

I want to ask the International community to explain me what kind of attack it was?

Was it an attack against the terrorism?

Before this incident- on 26.01.2009 – Udayarkaddu hospital was attacked and many people killed.Regarding this incident the spokesmen of the Srilankan security forces Brigadier Udhaya Nanayakkara asked a question in an interview to the BBC,that why the people go to Udayarkaddu hospital instead of Puthukkudiyiruppu hospital and put forward a senseless reasons for their brutal bombing.

A few days before this incident,Udayarkaddu area also declared by the Govt as security zone and asked the people to move towards that area to save their life.

Didn't Mr.Nanayakkara know this Govt declaration?

While giving reasons for the attacks on the hospitals,Srilankan Defense secretary,the Presidents brother Mr.Gothabaya Rajapakse told to British 'Sky TV' in an special interview that,No hospital can exist beyond No-fire-zone,No hospital should operate outside the safety zone,everything beyond the safety is a legitimate target.

Thus he gave a foolish reason to world community.

Is the world community accept the answer of the Gothabaya Rajapakse?

Mullaitivu General hospital which was functioning earlier at Mulliavalai and then at Vallipunam,Kilinochchi hospital which was functioning at Visvamadhu and then at Udayarkaddu,Mallavi hospital which was functioning at Moonkilaru and Puthukkudiyiruppu hospital,all were attacked and compleatly destroyed by the SLAF because Govt want not to allow Tamils to get treatment to save their life.

The International community and UN organazations ask both parties to respect the International Humanitarian Laws,but they keep silence to take any strong action against Srilankan Govt who ignore all kinds of reasonable requests of the same community and organization.

This is the main cause for the present tragic situation.

Because of the chauvanistic stand of the Srilankan Govt,the Tamils are continuously supressed by the Sinhala rulers cruelly by refuse to give their political rights by implementing unacceptable laws.

After the Independance of Srilanka,the Sinhala leaders gradually and sharply planed to build up the country as a complete Buddhist Sinhala nation by suppressing the minority Tamils politically,ecconomically,culturally and educationally.

Sinhala colonization in the Tamils Homeland areas create a big problem,which leads to communal riots and civil war.

During peace talks periods to seek a reasonable political solution Sinhala leaders tried their tactics to cheat the Tamil leaders.

Speaking about peace and political solution the Sinhala leaders basically belieive in military solution and their genocide maniac policies never allow them to reach a political solution to ethnic problem.

During the last four decades Sinhala leaders continue a civil war aggresively,which now became an openly decleared war between Sinhalese and Tamils.

Under the covered name of terrorism Srilankan chauvanist leaders and Buddhist monks now running a full scale war against Tamils which has a sharp plan to destroy Tamil community from Srilanka.

That process is now continuing.

The International community silently watching everything kept closed its ears to the cries of Tamils.

The voice of the Tamil for their self determination political rites is resonable and democratically acceptable by the International community.

If so,why this community keep silence in this matter?

I can't understand the real policy of the democratic International community.

The Tamils take arms in their hands only to safe guard themselves from Srilankan armed forces.

All knew and History tells that the rights of Tamils were refused during last four hundred years of colonial rulers.When Britishers leaving our country they handed over the ruling rights to majority Sinhalese.From that day the Tamils fight for their political rights through quiet and democratic ways which was violently rejected by the Sinhala rulers.This inhuman way of approach made the Tamils to select the same way to answer the Sinhalese.

This is inevitable.

This is reasonable and acceptable.
After the world community realized that a political solution must find to end this communal problem a process was started by Norway with the help of Co-chairs a half decade ago.
It shows this is a political problem and it must be solved through a reasonable lasting political solution.
But the Srilankan Govt on its own way to seek a solution through a war.
The silence of the world community make me to think whether they are also take an anti Tamil stand?
This question makes me to take the decision of sacrificing my life by burning myself before the world community which convey a message to take a reasonable decision on this issue,and try their best immediatly to save the life of the Tamils in Srilanka.
The statement issued by the Co-chairs on 03.02.2009 highly worried the Tamils who have a deep confident on them.
The last hope of the Srilankan Tamils is also lost by this unresonable pro-Srilankan Govt statement.
Do the Co-chairs countries want to help the Srilankan chauvanists in their genocidal activities against Tamils?
I know that the Co-chairs countries were take a pro Srilankan stand during the Norway peace talks which help the Srilankan Govt to build up their armed forces and also to cheat the Tamils.
I dont know whether the Co-chairs know the situation in state controled areas of the North and East of Srilanka.Tamils live in those area live a lifeless life.Kidnapping,murders,rapes and other human rights violations continue in those areas.
Peoples live like open jail prisoners.Medias are threatened.Human rights organisations seldom expose these news.But the world community including Co-chairs keep closed their lips,and ask our people to move into the military controled areas.Can Co chairs take responsibility for the security of the people live in state controled areas?
Never they can't.
We Tamils beleive that the world community including Co-chairs who speak a lot about the Soverignity of the countries help the state terrorism,by ignoring the soverignity of the monority peoples like Tamils who fight for the resonable political rights and branded their liberation struggle as terrorism.
I am worried and ashamed about this.
We Tamils displaced and all over the world loudly raised our problems and asked for help before international community in your own language for three decades,But nothing happened.
In this situation,how can I express my feelings? I have no words to wake up a world community to have a humanitarian look over our problem and to take necessary action to save our life.
So I decided to sacrifice my life by burning myself before the International community and the UNO Headquarters.
This will tell you a bright message which reach your heart and minds and wake up your soul.
I firmly beleive that the end of my life will make the world community to change their heart and to start a new era which help to liberate Tamils in Srilanka.
I want to tell onething to the world Tamil community.
Please get together,join your hands,raise your voice together to win the rights of our people, and to win the hearts and minds of all Nationalities.
This is a great last chance.
The flames over my body will be a Torch to guide you through the liberation path.
I am too far away from you by body,but I am too near to your heart.

Never believe the Sinhala chauvanist leaders,who never change the hearts and minds towards justice and peace.
We continuosly ask and fight for our resonable rights before the world community.
There is a Bible Saying- 'Ask it will be given to you and knock, the door will be opened.
As so-one day the world's heart,mind and the soul will wake up.
That day we liberate ourself,our homeland and enter into a new era.
With much hope and confidence......
yours,
murukathasan